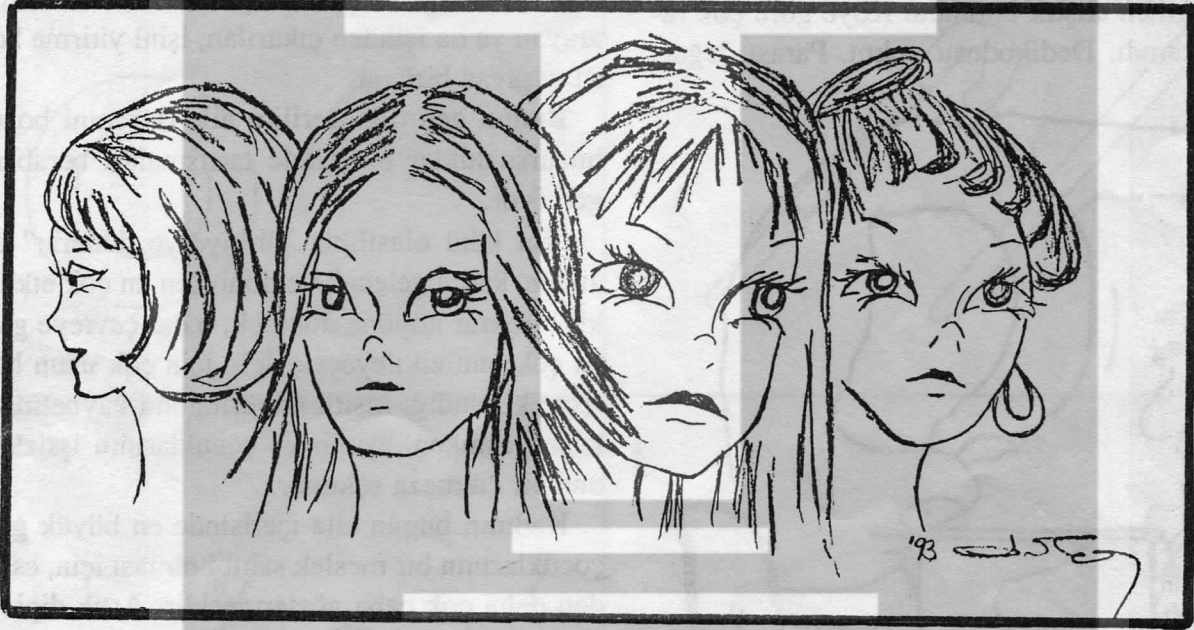

adım

YIL: 93 SAYI: 1 Gelsenkirchen AWO. Türkdanış KADINLAR ÇALIŞMA GRUBU

Üç gazete beni yüz bin süngüden daha çok korkutur. *Napolyon*

NEDEN ÇIKIYORUZ?

Bu ülkeye ortalama 30 yıl önce geldik. Önce uyum sorunları, iş, dil, çocuklarımızın eğitimi derken, buradaki yaşantımızda gerekli olan herşeyi, yine burada oluşturmayı öğrendik.

Artık gazetelerimiz burada basılıyor. Yiyeceklerimizin çoğu burada üretiliyor. Hatta Türkiye'den gelecek konser ve tiyatroları gözlemiyoruz. Çünkü buradaki Türk toplumu kendi sanatçısını da yetiştirmeye başladı. Örnekleri çoğaltmak olanaklı. Bizim orkestralarımız, düğün salonlarımız, yaynevlerimiz var artık.

Ama kentimizde kadınlarımız arasındaki iletişim yetersizliğini henüz çözmüş değiliz. Küçük gruplar halinde sürüyor etkinliklerimiz.

Biz AWO-Türk Danış Grubu olarak, bu ileti-

şimsizliği gidermek birbirimize sorunlarımızı, çözüm önerilerimizi, istek ve haberlerimizi duyurmak için bir kadın dergisi oluşturmak istedik. Gelsenkirchen'deki tüm Türk kadınlarına, genç kızlarımıza seslenmek, onların sesini dergimiz aracılığı ile duyurmak amacımız. Salt okumakla yetinmemizi değil, yazı, şiir, çizgi gibi tüm alanlarda katılımınızı bekliyoruz. Ayrıca, gazetemizde yer verilmesini istediğiniz konuları bize yazmanızın, bu amatör girişimimize yardımcı olacağı inancındayız.

Elinizdeki yayınımızı okurken, bunun sizler içinden gelen amatörlerin çalışması olduğunu unutmamanızı, eleştirilerinizin bizi daha iyiye, günele götürmesini istiyoruz.

İlk "ADIM"ımızı attık, diğerlerinde yanımızda olmanız dileğimiz.

SEVGİ VE DOSTLUKLA

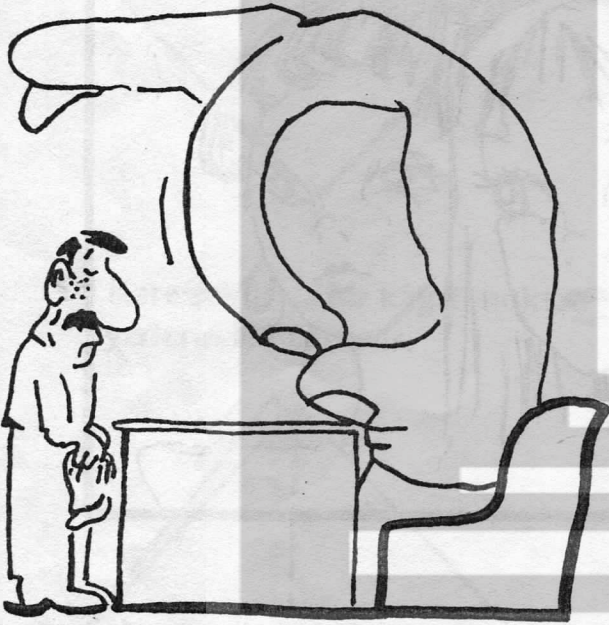
POLİTİKA

ALMANYA'DAKİ DEĞİŞİMLER VE BİZ

İlk gelenlerimiz 30 yılı geride bıraktı Almanya'da. Kimimizin daha iyi yaşama umudu vardı, kimimiz salt eşimizin "gurbet elde yalnız kalması" düşüncesiyle koştuk köyümüzden.

Alışmak kolay değildi. Yeni bir yaşam biçimi, kurallar, en önemlisi dil bilmemek "sıla özlemi"ni arttırırken, hep Türkiye'ye dönük yaşadık, en kısa zamanda geri gitmek amacıyla.

Sonra yavaş yavaş tüm zorluklara, kültür çatışmasına rağmen alıştık buralara. Köye göre çok rahat bir ortamdı. Dedikodusu yoktu. Parası değer-

liydi, ekmek yoğurmak, tarlaya gitmek köyde kalmıştı. Yavaş yavaş açıldık, örtümüzü, çiçekli şalvarımızı çıkarıp, "modernleştik", hatta çoğumuz dışarıda iş bulup, para bile kazanır olduk. Artık Almanya bizim yeni dünyamızdı.

Taa ki 80'li yılların sonuna gelip, iki Almanya'nın birleşmesini yaşayana dek.

Bugün birleşmenin bize yansıyan en olumsuz yönleri işsizlik ve yabancı düşmanlığı. Alışmış oldukları düzen birdenbire altüst olan Doğu Almanyalılar, duvarın kalkmasıyla batının tüm olanaklarının ayaklarının dibine serileceğini sandılar. Batılılar ise, duvar olayının yok edilmesinin kendi demokrasilerinin bir belgesi olacağını düşünüp, onurlandılar. Doğu Almanya'nın ilkel iş alanları,

fabrikaları, alt yapısı, kısaca herşeyinin yenilenmesi gereği sonradan çıktı ortaya. Ama yenileme yıllar gerektiren bir olay. O güne dek batının iş alanları, doğudan gelenlere de yetmek zorunda.

İşte işsizlik bu noktada gösterdi kendini. Doğular düşledikleri iş ve yaşam koşullarını elde edemeyince, bir sorumlu aradılar. İlk akla gelen yabancılar, onların içinde de kültürleri, yaşam biçimleri ve dış görünüşleri ile en farklı, üstelik en kalabalık olan "Türkler"di.

Şimdi bizler bir taraftan yabancı düşmanlığı ile karşı karşıya kalırken, diğer taraftan işe yerleştirmede Doğu Almanlara öncelik verilmesinin getirdiği işsizlikle tanıştık. Bugün hemen her evde, iş arayan ya da işinden çıkarılan, işini yitirme korkusu yaşayan biri var.

Bunun getirdiği gerilim aile düzenini bozuyor, huzursuzluklar ev içinde tartışmaları beraberinde getiriyor.

"En kötü olasılıkla Türkiye'ye döneriz" diyen ailede, kadın gelecek ve dönüşten en çok etkilenen kişi. Tekrar köyüne dönmek, o dar çevreye girmek en çok onu etkileyecek. İçin için çok uzun bir süreçte kazandığı kısıtlı özgürlüğünü kaybetme korkusu yaşarken, eşinin ve çocuklarının işsizliği de onu bir çıkmaza sokuyor.

Kadının bugün aile içerisinde en büyük görevi, çocuklarının bir meslek sahibi olması için, eskisinden daha çok çaba göstermesidir. Artık diploması olmayanların Almanya'da iş bulmasının hemen olanaksız olduğunu hiç unutmamalı. Çocukların 9-10. sınıftan sonra biran önce "başını bağlama" düşüncesinden sıyrılıp, meslek eğitimi yapmaları için uğraşmalı, onlara destek olmalıdır. Evdeki kabuğunu kırıp, işsizlik ve yabancı düşmanlığına karşı düzenlenen her türlü girişime katılmalı, bugüne dek kulak arkası ettiği birçok konuyu tekrar değerlendirmelidir. Çocuğunun okulunda etkin olmalı, kurslar ya da evde aktif üretim yolları aramalı, daha çağdaş ve dışarıda iticilik yaratmayacak bir dış görünüm sergilemelidir.

Tüm bu çabaların sonuçsuz kalmayacağına inanıyoruz biz. Bu zor günlerde eşine destek olarak, çocukların geleceğine "ben anlamam" değil, "benim de iki çift sözüm var" diyerek onları etkilemek, tüm "Almanyalı" kadınlarımızın görevi artık.

DİLER YAVUZÇETİN

TÜRKDANIŞIN ÇALIŞMALARI

Türkdanişin çalışmaları arasında en önemli yeri, kadınlar için hazırladığı kurslar almaktadır. Bu kurslar, kadınlar ve genç kızların toplum dışı kalmamaları için Alman hükümeti tarafından desteklenmektedir.

20-30 yıl önce Almanya'ya kısa bir süre çalışmak için gelen ve dil öğrenmeye olanak bulamayanlar bunun zorluğunu çok iyi bilirler. Birçok sorun kişinin derdini anlatamamasından kaynaklanmıştır. Bir kişi konuşamazsa hakkını nasıl alır? O zaman kişinin hakları üzerinde sürekli başkaları söz sahibi olurlar.

İşte yabancıların çoğunluğu uzun yıllardır böyle yaşamaktalar. Özellikle kadın ve genç kızların dil sorunları yüksek düzeydedir. Ancak bunun bilincinde olanlara, kuruluşumuz, kentin değişik bölgelerinde Almanca kursları açıyor. Örneğin: Schalke, Bismarck, Rotthausen, Feldmark, Hüllen. Atalarımızın sözünü unutmayalım: "BİR LİSAN BİR İNSAN".

Dikiş dikmeyi öğrenmek, hem ekonomik, hem de çeşitlilik açısından çok yararlı olmaktadır. Kurslarımıza katılan kadın ve genç kızlar, kendilerine veya çocuklarına değişik giysileri ucuza çıkarabilmekteler. Sağlıklı yaşama koşullarının doğru beslenme, jimnastik, ve yüzme olduğu uzmanlar tarafından kanıtlanmıştır. Biz de mesleği hemşirelik olan arkadaşımızın hazırladığı genel sağlık toplantılarıyla, bilgilenmek isteyen hanımlara destek oluyoruz. Özellikle genç kızların ilgi gösterdiği bilgisayar ve daktilo yazım kursları sürmekte.

Son yıllarda çocuk yuvalarındaki birikim, çocuklarımız üzerinde etkisini ağır bir şekilde gösteriyor. Almancayı konuşamayan, okul öncesi eğitime katılamayan çocuklar ilkokula başladıklarında, eğer destek görmezlerse, hemen bocalıyor, sınıfa ve öğretmene uyum sağlayamıyorlar. Sorunlar birçok ev ödevlerinde çıkıyor. Bunun için biz ev ödevlerine yardımcı olan kursları sürdürüyoruz.

Yabancı düşmanlığının, insanların birbirlerini tanımamasından doğan önyargılarla oluştuğu gerçektir. Ancak biz kendimizi tanıtamazsak Almanlar bizi nasıl anlayabilir? Bunun için Türkdaniş Kadın Grubumuz '93 yılı sosyal çalışmalarını, kadınların birbirini tanıma çalışmalarına ayırdı. Şe-

ker Bayramında, Horst'ta, Josef Hospital'de yatan 85 Alman-yabancı bayan hastaları ziyaret ederek, onlara bu bayramın önemini, geleneklerimizi anlattık. Grubumuzun hazırladığı el işi güllerden armağan ettik. Hasta ve personelin övgüsünü alan grubumuza bu davranış destek verdi. Alman-Türk Dostluk Derneği ile birlikte hazırladığımız bayram eğlencesine 100'e yakın kişi katıldı. Geleneklerimiz, bayramın barışçı içeriği anlatıldı. Yeni dostluklar kuruldu. 23 Nisan Çocuk Bayramını, Alman Çocukları Koruma Derneği ile (Kinderschutzbund) birlikte hazırladık. Çocuklardan çocuklara bir program sunuldu.

Bunlardan başka, kadın grubunun içinden oluşan amatör tiyatro ekibinin çalışmaları sürüyor. Adı "Neden Uyuşturucu" olan oyun anne, baba ve gençlere dönük. Bu oyunda, uyuşturucudan kurtulmada sevgi, anlayış ve desteğin önemini göstermeye çalışıyoruz. YENİ OYUNCULARA SAHNEMİZ AÇIKTIR.

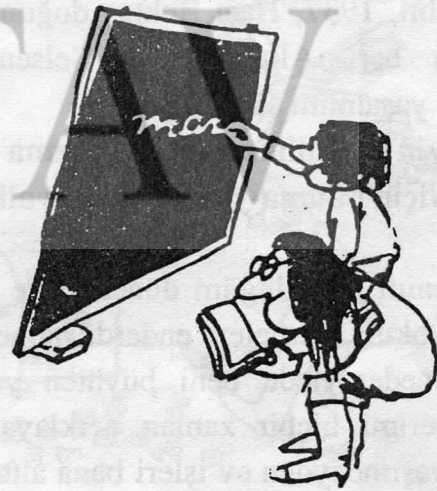
Türkdanişin kurslarında herkes kendine göre bir uğraş bulabilirler. Kurs yöneticileri ve çocuk bakıcıları deneyimli kişilerdir.

Tüm bu çalışmalar bilinçli ve sosyal çalışmaların yararına inanan, gönüllü ve hoşgörülü arkadaşların destekleriyle başarılabilmektedir.

Siz okuyucularımız da bu düşüncedeyseniz, sizleri de aramızda görmekten çok sevineceğiz.

HOŞÇA KALIN...

ZUHAL ÖZÜGÜL

BİR KONU, BİR KONUK

İnsanların yaşamları boyunca umutları ve hayalleri vardır. Gerçekleşmeyi bekleyen ya da gerçekleştirip sonsuz mutluluğa erdiğimiz hayaller... Bazılarını umutsuzca içimize gömdüğümüz ya da artık "yaşım geçti" diye bir kenara bıraktığımız yaşantımızın tadı tuzu hayallerimiz...

Ama siz siz olun, sakın hayallerinizin peşinde koşmaktan vazgeçmeyin sevgili okurlar. Çünkü, "İnsanlar hayal ettikleri sürece yaşar."

Şimdi sizlere hayalinden hiç vazgeçmemiş ve 53 yaşında yakalayarak gerçekleştirmiş, içimizden biri, M. Bektaş ile yaptığımız söyleşiyi aktarıyoruz.

— Sayın M. Bektaş Hanım, bize biraz kendinizi tanıtır mısınız?

— Tabii, 1937, Hacı Bektaş doğumluyum. 1970'ten beri Almanya'nın Gelsenkirchen kentinde yaşamımı sürdürüyorum.

— Sizin hayaliniz okuma-yazma öğrenmekti. Niçin okuma-yazmanın hayalini kurdunuz?

— Benim büyüdüğüm dönemlerde kız çocukların okula gitmeleri enderdi, annesiz büyümem nedeniyle beni büyüten yengeme düşüncelerimi hiçbir zaman açıklayamadım. Daha 6 yaşımdayken ev işleri bana aitti. Değil okula gitmek, dışarıda oyun bile oynayamazdım. Okula giden önlüklü çocuklara her zaman özenirdim. O zamanlar büyüyünce okuma-

yazma öğreneceğime kendime söz verdim. Ancak gençlik dönemlerimde ve daha sonra bu hayalimi gerçekleştirecek olanağım olmadı.

— Peki, isteğinizi daha sonra nasıl gerçekleştirdiniz?

— Bu, Türkdanışın başlattığı okuma-yazma kursları ile mümkün oldu. İlk başlarda yaşım nedeni ile bu kurslara gitmekten bayağı utandım, ama sonra alıştım. İki senelik bir eğitimden sonra, 55 yaşında, M.E.B. ilkokul diplomasını aldım.

— Okur-yazar olmak yaşantınıza ne gibi değişiklikler getirdi?

— En hoşlanmadığım şey bir başkasına mektup yazdırmaktı. Şimdi kendim yazıyorum. Bu bana büyük mutluluk veriyor. Ayrıca kitap ve gazeteleri rahat rahat okuyabiliyorum. Düşündüklerimi hemen yazıyorum; kısacası okuma-yazma öğrenmekten çok hoşnutum. Bana yardımcı olanlara da burada teşekkür etmek istiyorum.

— Okuyucularımıza son olarak söylemek istediğiniz birşey var mı?

— Ben hayalimi gerçekleştirdim. Onlara şöyle sesleniyorum; elinizden geldiğince hayallerinizin peşinden koşun, hiçbir zaman "yaşım geçti" diye düşünmeyin.

HÜLYA ÖZCAN

Mektup yazmak istemedim. Yazamazdım. Artık her istediğimi okuyup yazabiliyorum.

Çok mutluyum.

M. Bektaş

HUKUK

TÜRK MEDENİ HUKUKU VE KADIN HAKLARI

1926 yılında yürürlüğe giren Türk Medeni Hukuku, eşler arasında eşitliğe aykırı hükümler taşımaktadır. Günümüzde, kadını kocasına hukuksal bağımlı kılan, dolayısıyla ikinci konumda tutan yasal düzenlemelere artık hiçbir batı ülkesinde rastlanmamaktadır. Anayasamızda ise "eşitliği" öngören ve "cinsler arasında ayırmacılığı" yasaklayan hükümler bulunmaktadır.

Ayrıca Türkiye Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmelerini benimser ve imzalarken, "kadınlara karşı her çeşit AYIRIMCILIĞIN kaldırılması" hakkındaki sözleşmeyi de onaylamış bulunmaktadır. Bu nedenle İstanbul Üniversitesi Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi, Medeni Hukuk'ta kadınlar açısından değişmesi gereken maddeleri saptamış ve bir imza kampanyası açmıştı.

Her ne kadar imza kampanyasının süresi geçmişse de, önemini koruyan bu değişiklik önerilerini sizlere aktarmayı yararlı bulduk. Özellikle, karı-kocanın evlilik sırasında BİRLİKTE sahip oldukları mal ve mülklerde kadının hiçbir hak sahibi olmamasının büyük bir HAKSIZLIK olduğunu erkekler dahi vurguluyorlar.

Aşağıdaki maddelerin ilki yürürlükte olan yasa-yı, ikincisi ise önerilen değişikliği göstermektedir.

MADDE 152: Koca Birliğin reisidir. Evin seçimi, karı ve çocukların uygun biçimde geçindirilmesi kocaya aittir.

MADDE 152: Eşler oturacakları evi birlikte seçerler. Eşler konutun seçimine, iyi niyet kurallarına uygun bir biçimde özen gösterirler. Evin seçimi konusunda çıkacak uyuşmazlıklarda hakimin müdahalesi istenebilir.

MADDE 153: Karı, kocasının soyadını taşır. Karı ortak mutluluğu sağlamak için, gücünün yetince kocasının yardımcısı ve danışmanıdır. Ev işlerini karı yapar.

MADDE 153: Evlenme akdi sırasında kadın kocasının ya da koca, karısının soyadını seçme

hakkına sahiptir. Bu bildirim evlendirme memuruna yapılır. Eşler evlenme sırasında evlendirme memuruna veya herhangi bir zamanda nüfus memuruna yapacakları yazılı bildirim ile bekarlık soyadlarını da kullanabilirler. Bu takdirde bekarlık soyadı önde yer alır.

MADDE 170: Eşler mal rejimi sözleşmesi ile yasada öngörülen öteki rejimlerden birini kabul etmemişlerse veya kabul etmiş olup da yasada gösterilen nedenlerden biri ortaya çıkmışsa, onlar arasında mal ayrılığı uygulanır.

MADDE 170: Eşler mal rejimi sözleşmesi ile yasada belirlenen diğer rejimlerden birini kabul etmedikleri takdirde, eşler arasında evlenmeden sonra edinilen mallara katılma usulü (mal ortaklığı) cereyan eder.

MADDE 263: Evlilik süresince ana ve baba velayet hakkını birlikte kullanırlar. Anlaşamazlarsa babanın oyu muteberdir.

MADDE 263: Evlilik süresince ana ve baba velayet hakkını kullanmakta eşit haklara sahiptirler. Anlaşmazlık halinde sulh hakimi tarafları dinleyerek toplanacak delillere göre durumu, çocuğun yararı açısından takdir eder.

ZUHAL ÖZÜGÜL

Öykü

“Öyle mutsuzum ki... Oysa dü-
ne kadar herşey ne iyiydi.”

Dün, yani cumartesi öğleden
sonra Demet’in doğum günü vardı.
Tüm sınıfı davet etti Demet. O
yüzden erkenden kalkıp kahvaltıyı
hazırlamış, yataklarımızı düzelt-
miştim. Hatta kahvaltıdan sonra
evi süpürüp, çöpleri bile attım.

Annem daha cum gününden izin verdi. “Akşa-
müzeri saat 16’da evde ol.” demesi canımı sıkmış-
tı ama, bir saat kadar gecikebilirdim. Çünkü bizim
evde cumartesi öğleden sonraları kimse olmaz.
Babam kahveye, annem komşulara gezmeye gider.
Ağabeyimse...

Artık ondan nefret ediyorum. Herşey onun yü-
zünden oldu. Kendini evin reisi sanıyor. Tüm işle-
ri yapmam annemi çok hoşnut etti. “İşin düşünce
çok hamaratlaşıyorsun” dedi. Duymamazlığa gel-
dim. Hemen odama koştum. Geçen yıl ablamın
düğününde aldığımız elbiseyi giydim. Saçlarımı
belime kadar bıraktım. Taşlı tokalarla süsledim.
Gizlice aldığım rujla, göz kalemini çantama koy-
dum. Nasılsa Ayça’larda buluşup gidecektik, ora-
da sürerim dedim. Bizimkiler bilse...

Oturma odasına gidip anneme “Ben gidiyo-
rum.” dedim. Babam şöyle bir kafasını çevirip
baktı. Birşey demedi. O zaten benimle hiç konuş-
maz, onun oğlu var...

Tam ayakkabılarımı giyerken, kapıdan ağabe-
yim girdi. İşte herşey ondan sonra başladı. Şöyle
bir süzdü beni. Sonra anneme “Nereye gidiyor bu?
Düğüne mi?” dedi. Ben hemen “Sen karışma, an-
nem bana izin verdi.” dedim.

Demez olaydım... Hemen saçlarımı tuttu. “Bana
bak, doğru konuş.” diye bağırdı. “Sen kendini ne
sanıyorsun be?” diye karşılık verdim. Yüzüme bir
tokat attı. O ara annem birşeyler söyledi ama, duy-
madım bile. Ben de onu ittim. Boş bulunup birkaç
adım geriledi, o hırsıyla ardından hemen ikinci toka-
tı yapıştırdı. Avazım çıktığı kadar bağırmağa baş-
ladım. Babam odadan çıktı, bana “İçeriye gir.” de-
di.

O anda isyan ettim. Herkesin ailesi izin veriyor-
du. Benim şu ağabeyim olmasa... Bir de babama
dönüp “Oralarda neler oluyor biliyor musun? Bun-

lar toplanıp neler yapıyor haberin
var mı?” demez mi. Ondan sonra
ben de bağırdım. O kimseye sor-
maz, gelir yemek yer, banyo yapar,
giyinip süslenir, haydi doğru dışa-
rı... Bir daha ara ki bulasın. O dışa-
rıda neler yapıyor? Kimsenin merak
ettiği yok. Tabii o erkek. Ona her-
şey normal... Hatta herşey beyimi-
zin emrinde. O “Arabayı alıyorum”
dedi mi, herkes yaya kalır. Gerekir-
se evde otururuz. Ona kızılmaz, ço-

ğu zaman arabanın anahtarını aldığından babamın
haberi bile olmaz.

Aynı şeyi ben yapsam...

Karnım çok aç. Dündan beri odamdan çıkmadım.
Gece herkes yatınca, bir ara mutfağa gide-
cektim. Ağabeyimin odasının önünden geçmem
gerekti. O da zor: çünkü tahtalar gıcırıyor. Keşke
yiyecek birşeyler olsa...

Yarın okul var. Yine herkes etrafıma doluşup
“Niye gelmedin?” diye soracaklar. Kimbilir?...
Belki de hiç sormazlar. Alışkın değiller ki gitme-
me. Her seferinde birşey çıkar. Yine onlar yaptık-
larını anlatırken ben aptal aptal dinleyeceğim.

Off. Öyle mutsuzum ki... Bizim ailede erkek
çocuk olmak varmış, kız değil...

Babam birazcık konuşsa... Birazcık ağabeyime
“Ben varken, sana laf düşmez.” falan dese...

Benim de eğlenmeye gereksinimim olduğunu
anlasalar...

Annem her izin isteyişimde, “Ben senin yaşın-
dayken, iki çocuk anasıydım.” demese...

Öykü, roman ve şiir okumama kızmasalar...

Hep ev-el işi yapmamı istemeseler...

Gelecekte annem gibi olmamak için, okumak
istediğimi onlara bir anlatabilsem...

Öylesine açım ki...

DİLER YAVUZÇETİN

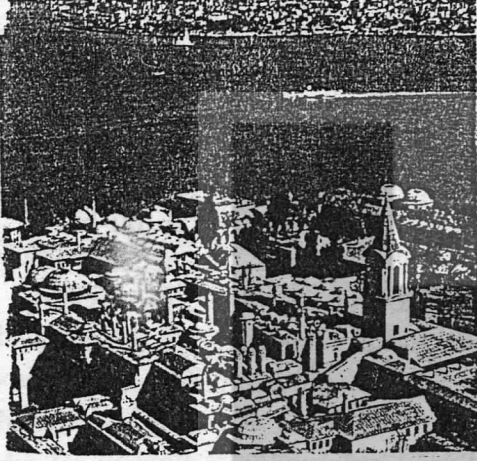
Sevgili Okurlarımız,
“Adım”da sizler için de bir yerimiz var. Şi-
irlerinizi, fıkralarınızı, küçük öykülerinizi ve
ya anılarınızı içeren mektuplarınızı bekliyo-
ruz.

ADRESİMİZ: Zuhale Özügül
Grenzstr. 47
45881 Gelsenkirchen

GEZİ

İSTANBUL, İSTANBUL

Yayın hayatına, elinizdeki bu sayıyla başladığımız dergimizde Almanya'da, Türkiye veya başka

ülkede gezip, görüp size aktarmaya değer bulduğumuz yerlerden söz edeceğiz. "ADIM"la gerçekten adımları açıp, içinde yaşadığı-

mız dört duvardan sıyrılıp, insan psikolojisine uygulanabilecek en güzel terapi biçimi olan "gezile-ri" önermeye çalışacağız.

İnsan doğar, beslenir, büyür, okur, çalışır, gezer ve ölür. Yaşamın bir olgusu olan gezmek, her dönemde, her yaşta bir gereksinimdir. İçinde yaşadığımız ülke insanları, Almanlar, bu olguyla öyle bütünleşmişlerdir ki; en çok gezen halklardan biridir. Zekaları gezmeleriyle, gezmeleri bilgileriyle, bilgileri refahla, refahları yüzlerine vuran güzellikle ölçülebilir. Asırlardan beri göçen (gezen değil) bir toplumun insanları olarak, bu ülkelere varıp, yaşama şansına kavuşmuş bizler, bugüne kadar bunu pek bilinçli değil, hep ekmek veya su davasına yapmışızdır. Ancak çıktığımız yerleri de unutmamış, kazancımızı oralara yatırıp, içinde güzel günler göreceğimize inandığımız yapıları kurmuşuzdur. Bütün yıl hayal edip, topu topu 5-6 hafta olan "Urlaub"umuzu bu evlerde geçiririz.

Yaşamın en güzel günlerini, yani tatili ne kadar sıkıcı, tekdüze geçirdiğimizi yeni kavradık. O evlerden bu kez tatil beldelerine gidip, değişik konutlarda, değişik yemek ve değişik insanlarla bir arada olmak cazip gelmeye başladı. Bu ancak şimdilik, her yıl koşu koşu, tüm sıkıntılara katlanarak kavuştuğumuz yurdumuzda oluyor. "Taşına, toprağına, havasına, suyuna kurban olduğumuz" her köşesinin cennet olduğu ülkemiz Türkiye'ye bu iltifatları artık yalnız biz değil, bütün dünya yapma-

ya başladı. Denizler kirlenir, yağmurlar asitlenir, ormanlar ölürken, hâlâ tüm canlılığı ile Türkiye'de gezilecek, görülecek yerler var. İşte biri; İSTANBUL

Dünyanın sayılı, en kalabalık metropollerinden biri olan bu büyük şehrin 2500 yıllık geçmişi vardır. Onu sihirli kılan Avrupa ve Asya gibi iki büyük kıtaya yayılması ve sevgili "Boğaz"a sahip olması. Roma, Bizans ve Osmanlıların başkenti olmuştur. İstanbul'un gelişmesinde, dünyanın en güvenli limanlarından "Haliç"in rolü büyüktür. Doğal güzelliğinin yanısıra üniversiteleri, sanayisi, alışveriş merkezleri, eğlence yerleri başta gelir. Yedi tepe üzerine kurulu İstanbul'un, Galata ve Beyoğlu en eski semtleridir. En yüksek tepe olan Çamlıca, Asya'daki en eski yerleşim bölgesi Üsküdar'dadır. Bugün iki köprüyle birbirine bağlanmış, her iki kıta üzerinde de tarifi zor, hafızada kalmayacak gelişen bir İstanbul vardır. Ancak Eminönü'nden Kadıköy'e kadar nereden binerseniz binin, bir güzel vapur olayı vardır ki, tüm kötü şehirleşmeyi, güvertede oturup, Marmara'ya açıldıkça unutmaya başlıyor, Prenses adalarına yaklaştıkça nostaljiyi yine yakalayabiliyorsunuz. Dolmabahçe, Beylerbeyi, Çırağan, Yıldız önemli sarayları; Şale, Küçüksu, İhlamur, Aynalı Kavak, Maslak önemli Osmanlı devri köşkleridir. Sultan Ahmet, Yavuz Selim, Şehzadebaşı, Süleymaniye, Beyazıt, Fatih, Edirnekapı, Sokullu, Valide Camileri yine aynı adla anılan semtlerin önemli Osmanlı abideleridir. Nuriyosmaniye ve Dolmabahçe 19. yy.'a ait oldukları için daha yeni bir mimari sergilerler. Topkapı Sarayı turistlerin her zaman için ilk durağıdır.

Ayasofya, Ayairini gibi daha eski medeniyetlerden kalma yapılar İstanbul'un zengin kültürünü simgeler. Zengin çeşitleriyle lokantalar, insana tüm hastalıklarını unutturacak lezzettedir. Yemekten sonra o nefis tatlılardan yemeden sakın kalkmayın.

Hepimizin en azından ismini bildiği, üzerinden bir kez uçtuğu bu güzel kente sizi biraz götürebildik mi acaba? Eğer hayırsa, gelecek "Urlaub'ta birkaç gün ayırmak yetecek. Bir dahaki sefere başka bir yerde buluşmak üzere...

AYŞEN ERTAN

YAYINLARDAN

KADININ ADI YOK

DUYGU ASENA

A.F.A DENEME YAYINLARI

Neden "Kadının Adı Yok?". Duygu Asena, bir kadının çocukluğunu, gençliğini ve erişkinliğini onun ağzından aktarırken, bu kadının kendini bulma ve kanıtlanma yolundaki uğraşlarının, cinsiyeti kadın olanlara bir örnek olması ereğini güdüyor.

Duygu Asena'nın adı olmayan kadınıyla özdeşleşen, onun macerasını üç aşağı beş yukarı yaşayan ya da yaşamakta olan, nüfus cüzdanlarındaki isimleriyle seslenilen kadınlar... Ne mi yapabilirler? Ya da yaptılar? Adların bir önemi yok. Önemli olan öz ve değerini kanıtlayabilmek, kendi ayakları üzerinde durabilmek...

Duygu Asena'nın adı olmayan kadınının çevresindeki, yaşamları ondan farklı olan birçok kadının öyküsü de binlerce kadının gerçekten alın yazısı.

"Fatmanımla konuşmamızı anımsıyorum." Hepimiz esir değil miyiz, sen esir değil misin? böyle gelmiş, böyle gidecek."

— Hayır Fatmanım, böyle gelmiş ama, böyle gitmeyecek. Birşeyler yapacağız, yapacağız."

Evet gerçekten birşeyler yapmalı!...

SEMRA KAYAÇELEBİ

SAĞLIK

MERHABA!

Dergimizin bu köşesinde, daha sağlıklı bir yaşam azıcık da olsa katkıda bulunmak için sizlerle beraber olacağız. İstedik ki, sizlere sağlık köşemizle biraz daha yararlı olalım ve bedensel, ruhsal, sosyal sorunlarımıza karşılıklı çözüm bulalım.

Sağlık yalnızca insan vücudunda sakatlığın olmayışı değil, aynı zamanda kişinin ruh, beden ve sosyal yönden de tam bir iyilik halidir. Sağlıklı olmak her kişinin temel hakkıdır. Ancak bu hakkı korumak kişinin kendi elindedir. Bu nedenle biz de sağlığımızı nasıl koruyacağımız ve bir hastalık halinde yapabileceklerimiz hakkında yardımcı olmaya çalışacağız. Ağırlık vereceğimiz konuları ise şöyle sıralayabiliriz:

— Sağlığımızı nasıl koruruz?

— Dengeli ve sağlıklı beslenme.

— Giderek bozulan, kirlenen doğa karşısında tutumumuz ne olmalı ya da hangi görevler bize düşüyor?

— Çocuk gelişimi ve eğitimi.

— Yabancı çocuklarının karşılaştığı problemler, çözümleri ve ilgili kurumlar.

— Uyuşturucu ve yardım.

— Kadın olmak, sorunları ve çözüm yolları.

— Vücudumuz.

— Menapoz, beraberinde getirdiği sorunlar, çözümleri.

HÜSNİYE BOZ

MODA

İŞTE BUNLAR ÇOK MODA...

Evet sevgili okurlar, bu kışın moda renkleri arasında, kahverengiler, bej, krem ve koyu yeşiller önemli yer tutuyor. Ayrıca bu sene vitrinlerde çok sık karşılaşacaklarımız arasında, kareli kumaşlardan dikilmiş, uzunlu, kısalı kruvaze veya klasik ceketler, dar ve kısa binici pantolonları, bol paçalar, şortlar var. Kareli gömlekler, kalın saç örgülü kazaklar gözde. Mini yine var. Miniyi göze alamayanlar, çok uzun, dar eteklerde derin yırtmaçları seçmek zorunda kalacak. Bu arada yelek modası hâlâ sürüyor. Yalnızca boyları uzadı. Kabanlarda ise kilim desenleri karanlık kış günlerini renklendirecek.

Aksesuarlar arasında, rengârenk fularlar, çok uzun kolyeler, sırt çantaları ve kalın topuklu ayakkabılar var.

Evet, gelelim bu yılın saç şekillerine; daha çok katsız, her uzunluktaki saçlar, çok iri dalga ya da çok kısa kesimli düz saçlar sık göreceğimiz modeller.

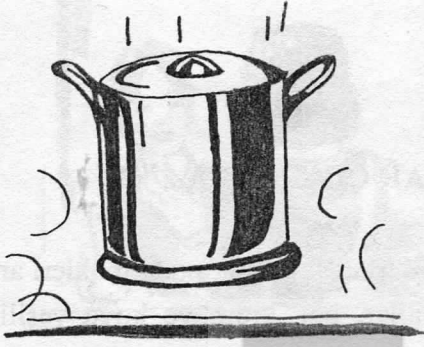
İşte bunlar 93 kış modasının görüntüleri. Ama her zamanki kural yine geçerli; moda insanın kişilik ve dış görünümüne uyarlanmalıdır.

HÜLYA ÖZCAN

Güzel bir görünüş, sessiz bir tavsiye mektubudur.

Syrus

AFIYET OLSUN

AŞURE (8 kişilik)

Malzemeler:

2 Su bardağı aşurelik buğday

Yarımşar su bardağı nohut, kuru fasulye, kuru üzüm, pirinç

İkişer çorba kaşığı kuş üzümü, fındık, cevizçiçi, hindistan cevizi rendesi

5-6 tane incir, tarçın, kayısı

5-6 Su bardağı şeker

YAPILIŞI:

Akşamdan, buğday, fasulye, nohut ayıklanıp yıkanır. Ayrı ayrı ıslatılır.

Buğday, pirinç haşlanır, iyice pişirilmiş nohut, fasulye konur. Bir süre birlikte kaynatılır.

Şeker konur, yıkanmış üzüm eklenir. Ateşten alınmadan önce küçük doğranmış incir, kayısı konur, fındık, ceviz ilave edilir.

Kaselere boşaltılıp dövülmüş fındık, tarçın, hindistan cevizi ile süslenir.

NOT: Aşureye, kaselere koymadan önce, haşlanıp soyulmuş kestane de konabilir.

Kısa Bilgi: Nuhun gemisinde, erzak azalınca Aşure yapıldığı söylenir.

AKLIMIZDA OLSUN...

— Pirinç pilavında tanelerin birbirine yapışması için pişirirken içine 2-3 damla limon sıkabilirsiniz.

— Paslı vidayı sökmek için üzerine bir damla gaz dökünüz.

— Yağlı saçları yıkarken sıcak yerine ılık su kullanın ve duruladıktan sonra saçınıza, yarım bardak elma sirkesi koyduğunuz bir bardak ılık suyu dökünüz.

— Nohut yemeklerinde nohutu akşamdan bir tutam tuz ile ıslatıp, pişirirken bir kaşık un kavursanız nohutlar yumuşak olacaktır. Ayrıca yemeğinizin lezzeti de artacaktır.

— Demir eşyaları temizlemenin ve uzun saklamanın en iyi yolu, temizlemek sonra da su ve amonyakla yıkamaktır.

— Buzdolabınızda oluşan istenmeyen kokular için, küçük bir kaba biraz süt koymak veya bir pamuk üstüne vanilya serpip, dolabın köşesine yerleştirmek yeterlidir.

— Çaydanlıkta oluşan kireci çıkarmak için, içine sirke koyup, on dakika kaynatmanız veya çok az su ile yumurta kabukları koyup, bir süre bekletmeniz yeterlidir.

— Eğer çayınız, beyaz masa örtünüze döküldüyse, önce limon suyu ile silin, daha sonra bol soğuk su ile durulayın.

Renkli kumaşa ise yumurtanın sarısını suyla karıştırıp ovun.

Eğer leke halımızda ise, aynı ölçüde alkol ve sirkeyi karıştırıp, lekeyi silin.

NİLGÜN KÜÇÜK

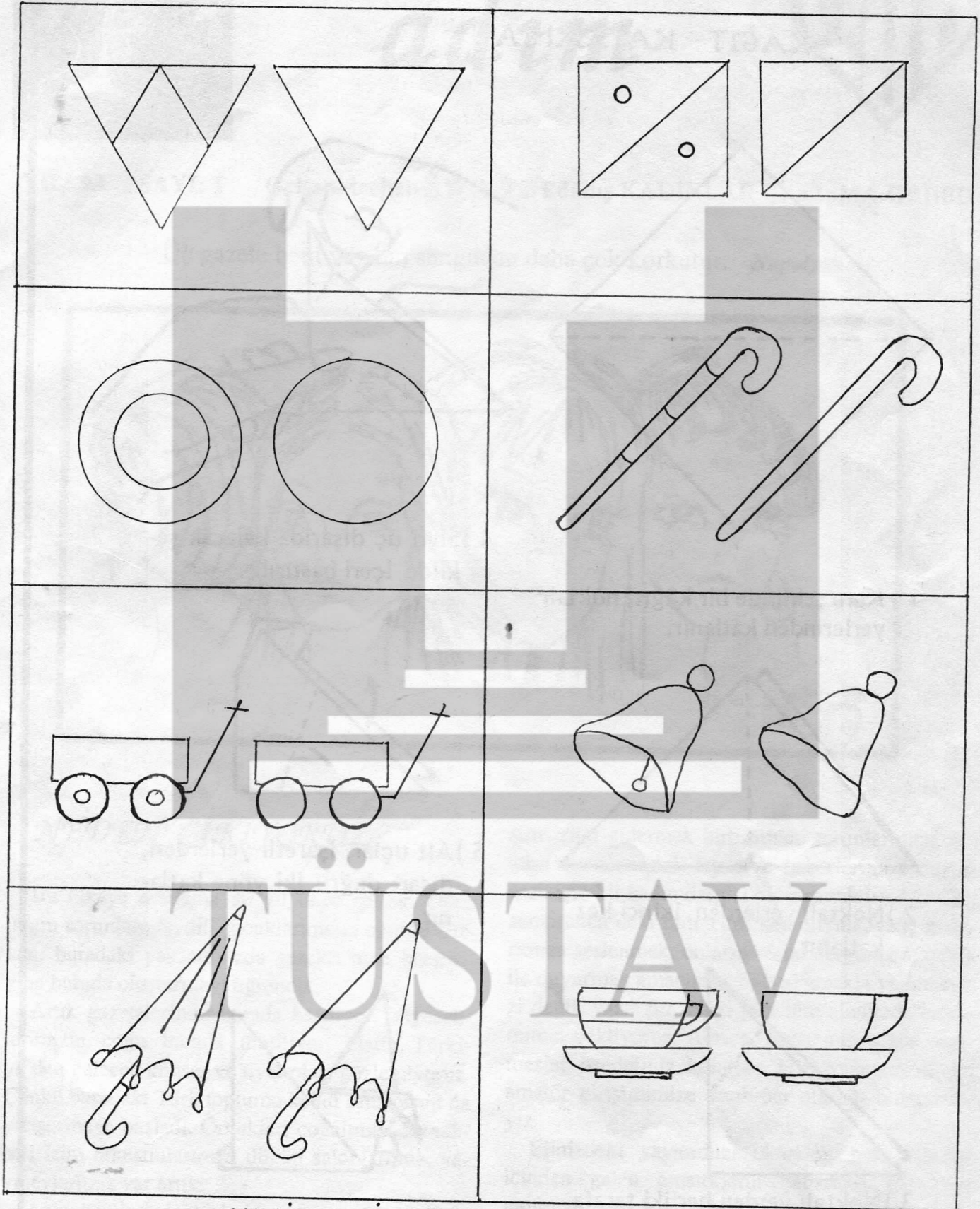
ESRA ÇAĞLAR
NURAL KARAKAŞ

ADIM - Kadın Dergisi - Grenzstr. 47 - 45881 Gelsenkirchen

Yazı Kurulu: Diler Yavuzçetin, Zuhâl Özügül, Semra Kayaçelebi, Hülya Özcan, Ayşen Ertan, Nilgün Küçük

Dizgi: Ortadoğu Verlag, Oberhausen - Tel.: 02 08 / 63 19 34

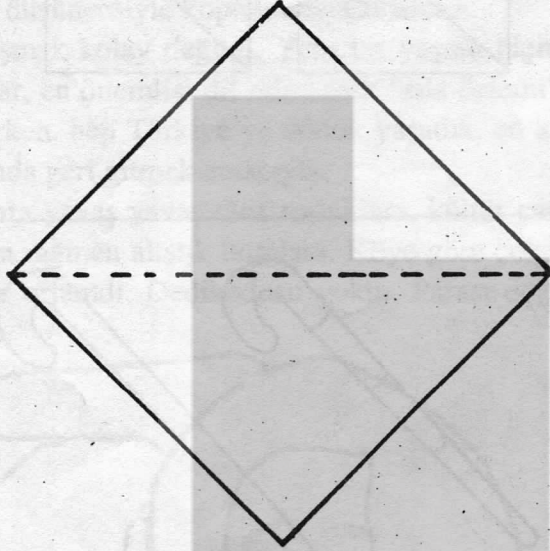
Anneler çocuklarımız için

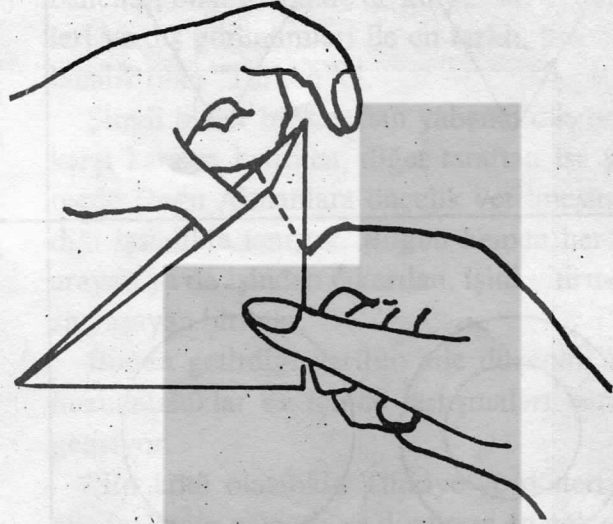
NESE EKSİK BUL, TAMAMLA !

KAĞIT KATLAMA

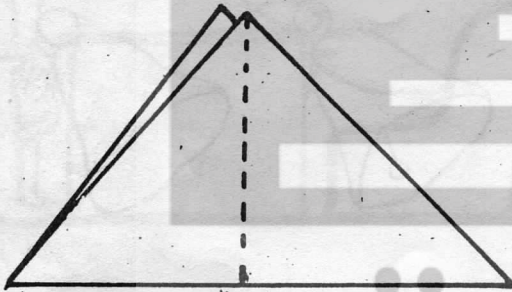
Kuş

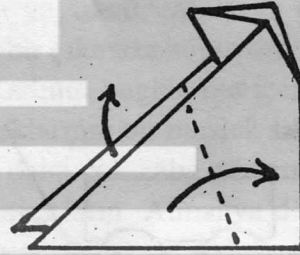
1) Kare şeklinde bir kâğıt, noktali yerlerinden katlanır.

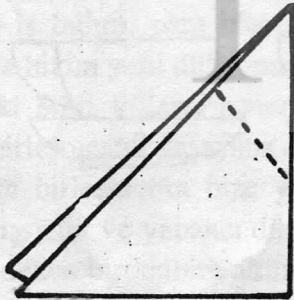
4.) Sivri uç dışarıda kalacak şekilde, içeri bastırılır.

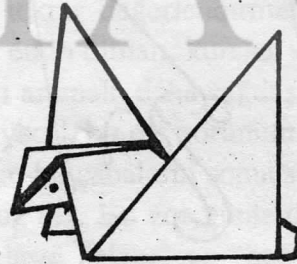
2) Noktali yerlerden, ikinci kez katlanır.

5) Alt uçlar, işaretli yerlerden, dışarı doğru iki yöne katlanır.

3) Noktali yerden her iki tarafa iz yapılır.

6) Son olarak gözler belirlenir.